

זו א מיי פניו מהל
שנה הלכה סמך ענין
א טור וישע"א ח"ט פ"י שנה
סעף י:י
ב ב סעף י:י

רבינו חננאל

ר' יודא כרב דאמר פי
תקרה יודא וסמוך זה
המקרה נמי אמרי
פי תקרה יודא וסמוך
אין כזה שאינו מקרה
אלא בית סאתים.
ויבא בשמאל דאמר
אכסדרה ודח"ד רשות
אחת הן ואין מטלטלין
בין אלא בר אבות ואין
ביתיהן מחיצה מפסקת
והיה דבר איבעדי האי
קריה כי אכסדרה בג'
מחיצות הכי נמי דהלוקחין
במקרה רב וישאל
וקיי"ל הלכא כותיה
דבר הבא במאי עסקינן
דעביד כי אורלא. פי
שאלה כדמורה בכולה
במקרה כתיבא במבוא
הוא הבלים מנהגים
מאילנות לאילנות כמין
מטה לשכב עליהן
(הירוש) כליה וישב
חת צלה ביה וחתתון
פתח כולו וכהני אמר
רבה קרייה מיתור
שניהם פתוח לגמרי ה"י
יודא אמר אין קרייה
מיתור אלא המקום
הקרוי חלוק הוא זה מה.
וקיי"ל בר' יודא
דמקיל
ולפיכך אמר ר' יודא איני
דליתא אלא המקום
הקרוי חלוק הוא זה מה.
וקיי"ל בר' יודא
דמקיל
ולפיכך אמר ר' יודא איני
דליתא אלא המקום
הקרוי חלוק הוא זה מה.
וקיי"ל בר' יודא
דמקיל

א' דעבידא כי אכסדרה הכי נמי הב"ע
דעבדא כי אורזילא^א אמר רבי יודא
"ומודינא בקרפא שנפרץ במלואו לחצר
שאסור מ"ט הואיל ואויר חצר מייתרו
מתקף לה רב יוסף וכי אויר המותר לו אסורו
א"ל אביי במאן^ב רבבי שמעון^ג רבבי שמעון
נמי הא איכא אויר מקום מחיצות דאמר
רב חסדא קרפא שנפרץ במלואו לחצר חצר
מותרת וקרפא אסור חצר מאי מעמא^ד דאית
ליה גיפופי והא זמנין דמשכחת לה איכא
אלא משום דאמרינן זה אויר מחיצות מייתרו
וזה אין אויר מחיצות מייתרו ההוא בוסתנא
דהוה סמוך לגודא דאפדנא נפל אשיתא
ברייתא דאפדנא סבר רב ביבי למימר
ליסמוך אגודא גוריתא אמר ליה רב פפי
משום דאתו ממולאי^ה אמריתו מילי מולייאתא
בהך מחיצות לגוראי עבידן לבראי לא עבידן^ו
ההיא אבוורנקא^ז דהוה ליה לריש גלותא
בבוסתניה א"ל רב הונא בר חנינא ליעביד
מר תקנתא דלמחר נאכול^ח נהמא התם אול
עבר קנה קנה פחות משלשה אול רבא
שלפניהו

ה"י. אפי' רבה מודה כרז דפי תקרה יורד וסותם: והבא. דפליג
רבה דעבד קרייה כי אורזילא ידע גג משופע דליכא פה: ומודינא
בקרפא. צית סאתים: שנפרץ במלואו לחצר. שאויר חצר מייתרו
ועשויה יותר מצית סאתים ואסור וגבי קרייה דאשיתא משום פי תקרה
יורד וסותם: וכי אויר המותר לו
אוירו. והנה חצר זו ומחילה הימה
מותרת לטלטול הימנה לקרפא כר'
שמעון ועכשיו שנפרץ למקום המותר
לו נאסר לו^א ומשום ייתור ליכא למימר
דהא כל חצר מוקפת לדירה הו:
במאן. הו חצר המותר לו כר"ש:
פריש נמי. מיתסר קרפא משום
מקום מחיצות משטלו וייתוסף על
האויר ועשויה יותר מצית סאתים
שצתמילה הימה צית סאתים מזמנא:
ונפרלה חצר כנגדו לא גרס' כולה
שמעתתא: דאיכא גיפופי. ואי לאו
הכי אסרי אהדי וברענן דפליגי
דארי' שמעון נקט לה ובשאיין הפרלה
יתירה על עשר חצאי נקט היתר
בחצר ולקור אפדנא והא מני
למימר נמי איכא כגון שקרפא גדול
מן החצר דהו למצר מילואה וקרפא
איכא גיפופי: אלא. מדנקט חסור
בקרפא ש"מ כר"ש ס"ל דמשום שמי
רשות לא מיתסר וטעמא משום
ייתור צית סאתים הוא דמקום
מחילות מייתרו דבחצר לא אסר
ובקרפא אסר ולא מני למינקט איכא
דכי הו חצר מלואו ובקרפא גיפופי

תרייהו משתרו דכר"ש ס"ל דכולהו רשות אחת הן וייתור בקרפא
נמי ליכא הואיל ואיכא גיפופי: זה אויר מחיצות מייתרו. קרפא
ייתור קאסר ציה ייתור דמקום מחילה ואילו^א ייתור דאויר חצר לא
אסר ליה דחצר מוקפת לדירה הו ולא הו ייתור: וזה. חצר:
אין אויר מחיצות מייתרו. כלומר דאין ייתור אסור צו דחצר צית ציה
דירא^ב הלכך ר' נקטת איפכא לה מיתסר חצר כר"ש: בוסתנא. פירסם
דהו נטוע אילנות: דהוה פמוך לגודא דאפדנא. והוא הימה לו
(6) היקף לדירה^ג אההוא גודא שיהי צו פתח פתוח לחד פרדס כמכו היקף
הפרדס דהו מוקף לדירה יותר מצית סאתים הוה: אגודא גוראי.
הרי יש עוד מחילות פנימיות לצת וכן יור מחילות לפרדס: מולאי.
מקוטעים מצית עלי דאפי' חצוה דרז ציב מצית עלי אחת כדלמרי'
צמכתא ר"ה (7) י:י. מולייאתא. קטועות כלה גרליס: לבראי לא
עבידן. ונהי דפרישה ליכא היקף דירה מיהא ליחא צירדס דהו
יותר מצית סאתים: אבוורנקא. אילן שעליו מוציאה וטוענין
אוחו מצית ועשין אנטפלות תחמיו ספיצמיו להמלין תחמיו
צמות הממה ולשמט^ד סס: בבוסתנא. יותר מצית סאתים שלא
הוקף לדירה הוה הפרדס: נאכול. נהמא התם. תחת האילן:
עבר קנה קנה פחות משלשה שפחים. היקף כגון^ה מחילות קנים
ד' מחילות כחד להניח סס צלילה המאכל ולדור סס השומר
ולמחר יטלטלו ככל הפרדס דהא אית ציה שומירה וצית דירה:
שלפניהו

מסורת הש"ס
עם הוספות

(6) [לעיל ג:י] לקמן פה.
(7) [ינמות עו. וצ"ו].
(8) עי' בעירוי לקמן ז.
והוכח דף יט. (7) עי'
(9) לעיל ד. עי' לעיל ג.
(10) לקמן י. ד"ה להדי.

הוספות ישנים

(א) ח"י האזורניק היה
ע"י קנים ומינו דמיה
קנה להיות מחילה לעמנו
מהני נמי לישויה פרינק
מוקפת לדירה י:י.

הנהגות הב"ח

(6) רש"י ד"ה דהו
סמוך לגודא דלפניה
הוא הימה לו אחת
ממחיצותיו ועל שם
ההוא גודא שיהי
צו פתח פתוח לחד
פרדס הוקף כגון
ומיה "מכור" נמק:
(7) תוס' ד"ה אי וד"ה
הכל הא"ל:

רב נסים גאון

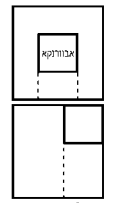
אמר ליה אביי במאן
כר' שמעון והו שאמר
ר' שמעון בפרק כל גבות
העיר וכו' (פס) אחד גבות
ואחד חצרות ואחד
קרפופות:

ליקוטי רש"י

גודא. מול (ברכות ג.).
אפדנא. ערקין (שבת
עז:). אשיתא. מומה.
(ברכות ג.). ברייתא.
מילות. גוריתא.
פנימות (ובמות ג.).
אבוורנקא. כן אין
והקני פתוח לן מלך
הו טוענין אילן לשמו לו
שמעלין לחו עשין לו
כאפ' ממנו. ליחא דמחילת
אילן גדול המוקף על
ההיקף לעיל המך תחמיו
והומו לו בעירופו החו
למורנקא דהוה ליה ליש
גלוחה צמטמיה (מענין
ד"ה. נהמא. למס (ברכות
ל:).

הנהגות וצינונים

(6) צ"ל והבא במאי
עסקין (מהרש"ל).
(7) [דפר"ר:] (8) [אורלא
פירוש פסול. ערוך ופי'
ככל פירוש שכתבו
הח"ס דהב"ח (גליין):
(9) [במה דאמר] כתיב
כרבי שמעון דאמר
אחד גבות ואחד
חצרות ואחד
קרפופות רשות אחת
הן [ב"ב] שפ"ב שכתבו
בחזקת וב' לרש"י מ"ט
וכר: [7] בבתי חצר מ"ט
מור"ר: [8] [פי' גאון זה
נאמר על גודל מפני
שהוא גדול מדבר
גדולות. ערוך ערך מ' ד'
(גליין): [1] [גירסת הערוך
אבוורנקא וכן גירסת
תוס' לעיל דף כד ע"א
דיה פשיטא] (גליין):
[2] צ"ל כמז שהוה כתיב'
דפר"ר דלמחר צ"ל
ניכוס' נהמא (דק"ס):
[3] בבתי דפר"ר ליתא
חובת נאסר ליה:
[4] דפר"ר דאילו ייתור
דאיר חצר לא קא אסר
ליה: [5] [פי' דהו] (גליין)
ביה שינויא (גליין)
וככל בבתי חצר
הדפר"ר. והנחט שפנינו
שיבוש הוא בפר"ח
(דק"ס): [6] והיא הימה
לו אחת ממחיצותיו
וע"ש אחת חצרות כר'
פרס הוקף הפרדס כר'
צ"ל. רש"י (גליין)

ובתגות הב"ח, ובדפר"ר הנוסח והיא הימה לו היקף לדירה וההוא גודא הייה צו פתח פתוח לחד פרדס ומכיו
צ"ל היקף הפרדס (עני' ריטוב"ח). [6] בבתי דפר"ר ולשוקן שם: [7] דפר"ר היקף קמן במחיצות קנים וכי:
[8] [מב' רשותיה הביע כי דהיא רש"י] (גליין): [9] צ"ל מולא אסר איפסא (מהרש"ל דפר"ר), [עני' מהרש"א
ויקלוי']: [10] [ע' ס"י לא בעי' (גליין) כיה דפר"ר] (מהרש"ל הגיה כלפנינו: [11] נדצ"ל ג"א יצא (בא"מ):
[12] נדצ"ל ארבעה (במס' הרא"ש ד"ב, עי' לעיל בעמוד א): [13] [ח"מ ועי' רש"י] (גליין), [עני' ג"א יוסף]:

(1) [ברוביקא] [בבריקא] נטיעה. כדגריסין איתו נטיעה של שמחה זה הנטע (אטורניק) [אברוקין]
של מלכיה. והיתה זאת הנהיגו יתי מבית סאתים מוקפת גור בבה' טפחים סביביתהוה אלא הימה בה שומירה ולא בית
דירה. ואולי ריש גלותא לרב הונא בה חננאל זיל תקון דוכתא דביכורין ביה ודוכתא כשבת התם ביקש להתיר לו
הטלטול בכל הגן אמילו במקום האילנות דהוה חו' גיסא נטיעות וחד גיסא ורעים. אול רב הונא עבד קנה קנה פחות
מ' כהמא בכל הגן נטיעות ועד הכין שכנה (כגון) [בגן] אחרי נטיעותו וסמך בהאי גיסא אחותיו בגור של גן שהוא

תלמוד בבלי (עו' והדר) - ד עירובין תלמוד בבלי עמוד מס 62(הדפס ע"י תננת אוצר החכמה 0)